

[Finansministeren.]

tion, og som kan øge beskæftigelsen, har det foreliggende lovforslag gjort sin nytte.

Ordføreren for forslagsstillerne (Axel Kristensen): Ved fremsættelsen af forslag til lov om bortfald af ydelser til stabiliseringslån for skatteåret 1958-59 gav jeg en ret kort begrundelse, og jeg er enig med den højtærede finansminister i, at det kan være rimeligt her ved første behandling at sige noget mere om den økonomiske politik i dens helhed.

Jeg må måske begynde med at gøre et par bemærkninger til de særlige bemærkninger, den højtærede minister gjorde til mig. Jeg er selvfølgelig ganske klar over, at der er andre end erhvervsdrivende, som betaler stabiliseringslån — det kunne den højtærede finansminister nok vide at jeg vidste — men jeg tror, at en meget væsentlig part af dem, der betaler stabiliseringslån, er erhvervsdrivende eller folk, der er med til at finansiere et erhvervsliv. Jeg selv vil vel blive regnet med til dem, den højtærede finansminister henfører til lønmodtagere, men hvad jeg kan få tilovers, går til finansiering af erhvervslivet. Finansministeren ryster på hovedet, men jeg må da høre til lønmodtagerne. Ja, ja, det er svært at diskutere dette spørgsmål, når man ikke har den statistik og det materiale, hvorpå den højtærede finansminister bygger sin opdeling, men det kan vi snakke om i udvalget. Vi kommer jo ikke videre ved, at den ene står og siger noget og den anden ryster på hovedet.

Den højtærede finansminister sagde, at det ville være rimeligt at diskutere helheden, hele lovkomplekset. Vi mener ikke, at den danske økonomi er blevet så meget forbedret, at vi uden videre tror, at vi får det godt; vi tror, at vi får det ringe. Vi har aldrig sagt, at disse foranstaltninger ikke ville virke. Vi har sagt, at nogle af dem ville virke særlig ugunstigt, og da disse lovforslag blev gennemført, pegede vi særlig på, at tvangslånet, stabiliseringslånet, efter vor mening ikke ville virke gunstigt. Da vi mener, at det virker endnu mere ugunstigt under de forhåndenværende forhold, er det da naturligt at tage denne enkelte foranstaltning frem til diskussion.

Den højtærede finansminister sagde, at

der ikke kom ret meget ud af vore tanker om en deponeringsordning. Nej, når et flertal i denne sal ikke ville gå ind for denne idé, så kunne der ikke komme meget ud af det.

Jeg forstod ikke rigtig, hvad den højtærede minister mente med, at jeg havde gjort mig til talsmand for to forskellige, to modstridende synspunkter, medmindre han af det, jeg har sagt om den forbedrede stilling, mente at kunne slutte, at jeg mente, at denne alene skyldtes det lovkompleks, der blev gennemført, og tænkte på, at vi dengang havde sagt, at det var skadeligt med tvangslånet.

Det, der for mig er afgørende, er, at stabiliseringslånet ikke har haft gunstige virkninger, men skadelige, og at det derfor er rimeligt at standse opkrævningen i den resterende periode, ganske uanset hvor stærk eller hvor langvarig nedgangen i USA vil blive.

Jeg har måske ikke forudsætninger for at bedømme, hvad der sker i USA; men jeg har aldrig i særlig grad været sortseer, og jeg er ikke tilbøjelig til at tro, at det er den store krise, der kommer; men at der i øjeblikket sker en forandring i erhvervslivets vilkår, er ganske åbenbart. Det er noget, som vi, der har med erhvervslivet at gøre, mærker hver dag på ordreindgang, på beskæftigelse, på vore forhold i det hele taget. Jeg har derfor ikke sagt og mener heller ikke, at man på nuværende tidspunkt kan sige, at det er en krise som den, vi gik ind i i 1930'erne, vi står i, men vi har ment, det var rimeligt i en periode, hvor der er stærke tegn til en stilstand i produktionsstigningen, hvor det er vanskeligt for industrien at eksportere, og hvor landbruget har vanskeligheder, at foretage de lempelser, der er mulige uden at bringe vor økonomiske stilling i øvrigt i fare. Den højtærede finansminister motiverede også, da man gennemførte hele lovkomplekset, dettes gennemførelse med den akutte situation. Hvis jeg husker rigtigt, henviste han dengang til den voldsomme merimport, vi havde haft i de nærmest foregående måneder, hvorved vi faktisk var kommet til grænsen af vor betalingssevne, så det var nødvendigt at foretage noget.

Jeg er ganske enig med den højtærede finansminister i, at skal man diskutere ar-